

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγούμενου)

Στο τραπέζι του Αλέξανδρου, η ατμόσφαιρα ήταν φορτισμένη με πολλή συγκίνηση καθώς έβλεπαν την Ιουλία να παρακολουθεί τον Μανώλη να τραγουδά, ενώ συνεχώς έτρεχαν δάκρυα από τα μάτια της, χωρίς να φροντίζει να τα σκουπίσει.

Στο τέλος της βραδιάς ο Μανώλης πήγε ξανά προς το τραπέζι της Ιουλίας και τους προσκάλεσε να πάνε σπίτι του -απέναντι από την ταβέρνα -για καφέ.

Βγαίνοντας δεν μπόρεσε να αποχωριστεί ο ένας τον άλλον και ασυναίσθητα σμίξανε τα χέρια τους καθώς προχωρούσαν για το σπίτι. Οι υπόλοιποι τους ακολουθούσαν φανερά και αυτοί συγκινημένοι.

Μπαίνοντας για πρώτη φορά η Ιουλία στο σπίτι του αγαπημένου της και προχωρώντας προς το σαλόνι, παρατήρησε με έκπληξη ότι στους τοίχους ήταν κρεμασμένοι πίνακες με τα πορτραίτα της. Όλα έργα του Μανώλη.

Κρατώντας τον συνέχεια από το χέρι του είπε:

Στην επιστροφή στο αυτοκίνητο, κανένας δεν είχε την δύναμη να μιλήσει. Φτάσανε στο αρχοντικό και καθένας τράβηξε προς την κάμαρή του, φορτισμένος από συγκίνηση.

Το μόνο που κατάφερε να πει η Ιουλία στην Βασιλική ήταν:

- Βασιλική μου θα σε χρειασθώ αύριο το πρωί να με βοηθήσεις για πολλά πράγματα.
- Να σε βοηθήσω, σε ότι μου ζητήσεις κοριτσάκι μου αποκρίθηκε η Βασιλική.

.....

Αλλά και στο σπίτι του Μανώλη επικρατούσε μεγάλη αμηχανία.

Η Χριστίνα πήγε κοντά στον αδελφό της του έπιασε το χέρι και τον ρώτησε:

- Είσαι ευτυχισμένος τώρα αδελφέ μου;
- Είμαι ευτυχισμένος αδελφούλα μου. Όμως...
- Τι όμως Μανώλη; Ρώτησε απορημένα η Χριστίνα. Βρήκες την αγάπη σου που την είχες χάσει χρόνια.
- Φοβάμαι την απόρριψη και αυτή την φορά. Ξέρεις ότι η Ιουλία και ο Αλέξανδρος θεωρούνται οι πλουσιότεροι και πιο ισχυροί άνθρωποι της Ελλάδας; Θα δεχθούν εμένα στο σπίτι τους;
- Ο Αλέξανδρος είναι εκείνος που μας προσκάλεσε Μανώλη, του είπε η Χριστίνα για να τον καθησυχάσει.

- Ναι. Για να μιλήσουμε. Αυτό είπε.

Η Χριστίνα του χάρωσε τα μαλλιά, λέγοντας:

- Ηρέμισε αδελφέ μου. Είμαι σίγουρη ότι η Ιουλία δεν θα σε εγκαταλείψει αυτή την φορά. Πάμε να ξεκουραστούμε. Αύριο ξημερώνει η μεγάλη μέρα.
- Ναι απάντησε ο Μανώλης. Αύριο ξημερώνει η μεγάλη μέρα.

.....

Η Χριστίνα σπώθηκε πρώτη πολύ ενωρίς. Πρώτα φρόντισε για τα ρούχα του αδελφού της. Του σιδέρωσε το άσπρο του πουκάμισο. Έβγαλε το παλιό,

αλλά το μόνο καλό του κουστούμι του, για να αερίσει, και του γυάλισε τα παπούτσια.

Όταν τέλειωσε με την προετοιμασία με τα ρούχα του αδελφού της, πήγε στο δωμάτιο της να ψάξει να βρει ποιο φόρεμα θα φορέσει.

Της ήρθε να βάλει τα κλάματα. Τα λίγα της κάπως καλύτερα φορέματά της, ήταν παλιά και με ξεπερασμένη μόδα. Στην ταβέρνα φορούσε πάντα καθαρά αλλά απλά φορέματα, που εξυπηρετούσε τους πελάτες.

- Τι να κάνω; ρωτούσε τον εαυτό της απελπισμένα, καθώς προσπαθούσε να βρει κάποιο φόρεμα για την περίπτωση.

Τελικά συμβιβάστηκε με ένα που ήταν τουλάχιστον λιγότερο «ντεμοντέ», αλλά της ερχόταν κάπως στενό. Νιτρεπόταν αλλά δεν είχε άλλη επιλογή.

.....

Από την πλευρά του ο Μανώλης μετά το μπάνιο άρχισε και αυτός να ετοιμάζεται.

Ήξερε ότι το καλό του το κουστούμι ήταν παλιό.

-Αυτή είμαι εγώ. Δεν ήξερα ότι είσαι και ζωγράφος.

Ο Μανώλης ένοιωθε χαμένος. Δεν μπορούσε να αντιδράσει. Το μόνο που είπε της Ιουλίας ήταν:

-Έλα να καθίσουμε δεν νιώθω καλά.

Επικρατούσε στο μικρό φτωχικό σαλονάκι απόλυτη σιωπή. Κανείς δεν είχε την δύναμη να πει κάτι. Τους έπνιγε η συγκίνηση και η αμηχανία.

Μετά τα κεράσματα της Χριστίνας με καφέ και κουλουράκια, ο Αλέξανδρος τους έβγαλε από το αδιέξοδο και αποτεινόμενος στον Μανώλη είπε.

-Ωρα να πηγαίνουμε να ξεκουραστείτε και εσείς.

Τους προσκάλεσε όμως για την άλλη μέρα το μεσημέρι σπίτι του.

Η Ιουλία παρόλη την μεγάλη της συγκίνηση μπόρεσε να φιλήσει ξανά τον Μανώλη στο μάγουλο λέγοντας χαριτωμένα:

-Σας περιμένω αύριο το μεσημέρι.

Ας δούμε την συνέχεια της ιστορίας.

Αλλά αυτό είχε. Η γραβάτα του είχε ξεθωριάσει από τον καιρό, αλλά τι να γίνει, δεν είχε άλλη.

Ετοιμάστηκαν τα δύο αδέρφια, ο Μανώλης και η Χριστίνα, και έκατσαν αμίλητοι ο ένας απέναντι του άλλου και κοιτάζανε το παλιό ρολόι του τοίχου. Ευτυχώς πλησίαζε η ώρα που συμφωνήθηκε να έρθει ο οδηγός του Αλέξανδρου να τους μεταφέρει στο αρχοντικό.

.....

Αντίθετα με την σιωπηλή ατμόσφαιρα που επικρατούσε στο σπίτι του Μανώλη, στο αρχοντικό επικρατούσε μεγάλη αναστάτωση.

Η Ιουλία σπώθηκε σχεδόν από τα χαράματα και έτρεξε προς το δωμάτιο της Βασιλικής να την ξυπνήσει.

Της ζητούσε τα πάντα: τι φόρεμα να φορέσει, ποια παπούτσια θα πήγαιναν με το φόρεμα. Ποιο χτένισμα να κάνει. Ύστερα άρχισε να μιλά για το φαγητό. Ποιο θα ήταν το μενού για το τραπέζι, αν είχε φρέσκα φρούτα. Ποιο κρασί να σερβίρει πρώτα. Έδειχνε αναστατωμένη και συνέχεια μιλούσε. Η Φιλίω και η Ευτέρπη, καθώς και οι καμαριέρες, προσπαθούσαν να την εξυπηρετήσουν σε ότι ζητούσε.

Ο Αλέξανδρος κλεισμένος στο γραφείο του μελετούσε μια έκθεση που έλαβε από την ναυτιλιακή εταιρία του, από το Λονδίνο.

Η Βασιλική που την μεγάλωσε, έβλεπε την Ιουλία για πρώτη φορά σε αυτή την εξάλλη κατάσταση, αλλά έδειχνε πλήρως ευτυχισμένη. Το πρόσωπό της έλαμπε.

Την καθούχαζε λέγοντας:

- Ηρέμισε Ιουλία μου. Όλα θα γίνουν με το καλύτερο τρόπο.

Όμως κάθε τόσο η Ιουλία την ρωτούσε:

- Βασιλική πως φαίνομαι σήμερα;
- Είσαι κούκλα κοριτσάκι μου.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

